

Konferanse på Stortinget 10 mai 2016 : “Taking stock midway of the Family Planning 2020 initiative”

Sex og Politikk sammen med nettverket for Kvinners seksuelle og reproduktive helse og rettigheter på Stortinget (SRHR) arrangerte en konferanse som handlet om hvordan man skulle gjøre prevensjon tilgjengelig, kvinners rettigheter og Norges forpliktelser på dette området.

Family Planning 2020 – initiativet ble lansert på et familieplanleggings toppmøte i London i 2012. Man håper at 120 millioner flere kvinner og jenter vil kunne bruke preventiver innen 2020. Grunnprinsippet er at alle kvinner uansett hvor de bor skal ha tilgjengelige livreddende preventiver. Norge er et av landene som har forpliktet seg til å støtte dette målet. Halvveis til målstreken er det bare 24,4 millioner flere kvinner som har tilgang på moderne preventiver, som betyr at det er for langt igjen.

Konferansen analyserte den globale prosessen gjennom å presentere situasjonen i tre av Norges fokusland: Tanzania, Malawi og Mosambik.

Stine Renate Håheim, Ap, formann for nettverket SRHR på Stortinget innledet sammen med Tor Hugne-Olsen, daglig leder i Sex og Politikk.

Peder Widemann Egseth, UD, presenterte Norges involvering i IPPF (Internation Planned Parenthood Federation). 150 millioner kr årlig fra Norge skal hjelpe til å nå målet innen 2020. Det er laget et spesialfond i UNFPA hvor Norge er garantist for fondet. Dette skal få ned prisen på preventiver på verdensbasis.

Erica Belanger, Påvirkningsrådgiver for IPPF sentralt. Hun mente det behøvdes desperate tiltak for å nå målet i 2020. 80 regjeringer har ratifisert avtalen, samtidig som bistandsbudsjettene kuttes i alle land. Og det er mindre og mindre penger til å få gjennomført prosjektene og ingen penger til å overse eller å håndheve hva landene har forpliktet seg til.

Santos Simione, Direktør i IPPF Mosambik (AMODEFA). Mosambik har ratifisert avtalen, men det er lite informasjon å få om hva som blir gjort og ingen penger. I tillegg er det veldig få helsearbeidere som kan bidra i hele regionen. Helsearbeiderne og lærere trenger opplæring og mye mer kompetanse om opplysningsarbeidet de faktisk nå er forpliktet til å gjøre. Santos mente kanskje at flere privatklinikker var løsningen, slik at de rikeste kunne være med å betale for at de fattigste fikk informasjon og nødvendige preventiver.

Jon Lomøy, Generaldirektør i Norad fremhevet at familieplanlegging var smart økonomi for alle land, og ikke minst handlet det om kvinnens rettigheter. Men alle investeringer krever gode lokale systemer. Norge setter inn støtet på undervisningssiden og mener de har mest igjen for det.

Lulu Ng'wanakilala, Direktør IPPF Tanzania (UMATI) hvor Umati faktisk har vært aktive i 57 år. Det er et stort behov for preventiver for alle, veldig lite penger å kjøpe produkter for og enda dårligere kunnskap og kompetanse om seksualundervisning generelt. Her må kunnskapsministeren komme på banen, mente hun og ta seksualundervisningen inn i vanlige skoler (slik som det har vært i Norge i mange år).

Thokozani Mbendera, Direktør IPPF Malawi (FPAM) fortalte om dette konservative landet hvor selv om det var en lovbestemt grense nå på å gifte seg først når man er 18 år, ble jenter giftet bort

fremdeles helt ned til 6 år. Og det fødes 5,6 barn per kvinne, mange har 4 – 5 barn før de er 22 år. Regjeringen har forpliktet seg til avtalen, men det er lite informasjon til det sivile samfunnet. Det er stammehøvdingene som står for ”seksualundervisningen” og de får ikke lov til å ta det inn i skolen.

Alle var enige om at det måtte ut mer informasjon og kunnskap, men ikke bare til kvinnene. Hvis ikke mennene også lærer hva som er riktig, vil man ikke komme noen vei, for de fleste steder er det fremdeles menn som bestemmer.

Monica Faye – 16. juni 2016

Erica Belanger og Santos Simone

Lulu Ng'wanakilala og Thokozani Mbendera

Jon Lomøy